

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie P. G.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w Koszalinie z dnia 28 września 2022 r., sygn. akt V Ka 271/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie
z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt II K 528/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego podniósł szereg zarzutów dotyczących rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, a także powołał się na wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., dotyczącej nienależytej obsady Sądu drugiej instancji rozpoznającego apelację obrońców. Na uzasadnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia obrońca podniósł warunki osobiste i rodzinne skazanego, związane przede wszystkim z potrzebą zapewnienia utrzymania rodziny, udzielenia pomocy w opiece nad małym dzieckiem oraz z koniecznością leczenia i kontynuowania rehabilitacji dziecka.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a

potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*). Mimo przedstawienia we wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności argumentacji dotyczącej możliwych poważnych konsekwencji odbywania przez niego tej kary, przesłanki te nie mogły przekonać o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. W skardze uzasadniano konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia przede wszystkim sytuacją osobistą i rodzinną skazanego. Sąd Najwyższy nie neguje, że w przypadku P. G. sytuacja ta jest trudna i złożona. Jednakże okoliczności z nią związane mogą być podstawą w pierwszej kolejności do ubiegania się o odroczenie wykonania kary, bądź w przypadku osadzenia w zakładzie karnym, o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2023 r., V KK 477/22, LEX nr 3507362*).

Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, iż zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia tego postępowania, chociaż oczywiście nie można wykluczyć takiej możliwości.

W związku zarzutem z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. trzeba podnieść, nie przesądzając ostatecznie tej kwestii, że przyjęcie na obecnym etapie postępowania bezwzględnej podstawy odwoławczej byłoby przedwczesne. Ustalenie, czy jest ona

rzeczywista, wymaga zarówno analizy akt sprawy jak i pogłębionych rozważań prawnych, co może nastąpić tylko przy merytorycznym rozpoznaniu samej kasacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[ms]